

ORĘDOWNIK

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalnie 1.50 zł

Wychodzi raz w tygodniu

Ogłoszenia: wiersz 3 lam m/m 20 gr.

56. Obwieszczenie w sprawie zwalczania kornika.
57. Pomór świń.

58. Obwieszczenie dot. uiszczenia uznaniówek dla utrzymania ekspektatyw, wysłużonych w niemieckich bractwach górniczych.

59. Wolne miejsca.

56. Obwieszczenie w sprawie zwalczania kornika

Ponieważ niektóre lasy niepaństwowe północnych powiatów Województwa nawiedzane zostały w roku 1932 przez sówkę chojnowkę i niejedne drzewostany sosnowe od żeru jej w większej lub mniejszej mierze ucierpiały, przeto zachodzi obawa, że w uszkodzonych tych drzewostanach rozmnoży się kornik i przez masowe wystąpienie spowoduje dalsze zniszczenie lasów.

Wobec tak groźnego niebezpieczeństwa winni właściciele lasów zwrócić uwagę na środki zwalczania tego szkodnika, które polegają głównie na zakładaniu drzew pułapkowych w uszkodzonych drzewostanach sosnowych; czynność ta w tych drzewostanach winna być koniecznie wykonana. Postępować przy tem należy w następujący sposób:

Drzewa pułapkowe winny być ze względu na to, że kornik lubi świeży, wilgotny materiał, świeżo ściwane krótko przed rójką, ażeby zanadto nie wyschły. Pierwsze pułapki należy zakładać w lutym a najpóźniej w marcu, o ile możliwości na słonecznej i zacisznej stronie, na skrajach lasu, halizn i zrębów i ścinać 12—20 drzew na 1 ha, pozostawiając je z gałęziami. Korowanie pułapek powinno nastąpić, gdy kornik znajduje się w stadium larwalnym, w każdym razie przed końcem maja, załże od tego, kiedy większość larw przepoczwarzać się rozpoczyna. Kora zaś oraz gałęzie winny być spalone na miejscu oczywiście przy zachowaniu wszelkich ostrożności dla uniknięcia pożarów.

Obecność kornika można łatwo zauważyć gdyż zdradzają go otworki z lejkowatemi wypływami żywicy lub kupki trocin na korze.

Doskonałe pułapki stanowią także stojące lecz chore już drzewa, osłabione żerem sówki chojnowki. Drzewa te należy obserwować i gdy się skonstatuje, że wyległy pod korą gasieniczki, żerując, drażą dalej swe chodniki, należy drzewa ścinać, korować a korę i gałęzie palić.

Powyższy sposób postępowania przy zwalczaniu kornika winni właściciele lasów stosować wszędzie tam, gdzie jest obawa

masowego jego rozmnożenia się i to w myśl art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go czerwca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504) o ochronie lasów, niestanowiących własności Państwa; zwraca się równocześnie uwagę na art. 46 tegoż rozporządzenia, który opiewa, że winni niewykonania zarządzeń właściwej władzy co do stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom będą karani grzywną do 500 złotych.

Opierając się na art. 22 wyżej wymienionego rozporządzenia starostwo podaje, że w celu przeciwdziałania rozmnażaniu się korników (cetyńców), nietylko w lasach zagrożonych przez sówkę chojnowkę lecz także w wszelkich innych lasach sosnowych drzewa świeżo ścięte (poręby) winny być najpóźniej w maju korowane.

Obowiązkowi temu podlegają po myśli tegoż artykułu nietylko właściciele lasów lecz także właściciele składów drzewa i tartaków, o ile znajdują się w lesie lub w odległości 3 km. od granicy lasu i że obowiązek ten nietylko odnosi się do drzewa użytkowego (całe długoście) lecz że go można rozszerzyć także na drzewo opałowe jak szczapy i wałki sosnowe o korze świeżej, co w lasach sówkowych jest warunkowo konieczne.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. L./5.

57. Obwieszczenie

Starosty Powiatowego Rawickiego

z dnia 21-go lutego 1933 r.

dotyczące uchylecia zarządzenia pomoru świń

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w majątności Dłoi miejscowości tutejszego powiatu, znosi się zarządzenie wydane w dniu 9 stycznia 1933 r. Nr. W. 12/2-33 ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 8. I. 1933 r. Nr. 4 poz. 36 i Orędowniku Urzędowym powiatu rawickiego z dnia 20 stycznia 1933 r. Nr. 2 poz. 12.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

58. Obwieszczenie

dot. uiszczenia uznaniówek dla utrzymania ekspektatyw, wysłużonych w niemieckich bractwach górniczych

Celem tymczasowego uregulowania zapłaty uznaniówek Spółka Bracka w Tarnowskich Górach, zastąpiona przez pana Dyrektora Dr. Potykę i Bractwo Górnicze Rzeszy w Berlin - Wilmersdorf, zastąpione przez panów Generalnego Dyrektora Dr. Heimann i Dyrektora Wissmann, zawierają następujący układ:

§ 1.

Za czas do 30 czerwca 1932 r. uważa się zaległe uznaniówki, odroczone według dotychczasowych układów, zawartych między Spółką Bracką i Bractwem Górniczym Rzeszy, za wzajemnie skompensowane. Uiszczonych już uznaniówek nie zwraca się w żadnym wypadku.

§ 2.

Za czas od 1 lipca 1932 r. należy uiszczać uznaniówki w wysokości i w terminach, przewidzianych ustawą i statutem właściwego bractwa górniczego.

§ 3.

1. Do płacenia uznaniówek są zobowiązane:

a) osoby, które zamieszkują w jednym kraju a nabyły uprawnienia pensyjne w drugim kraju, o ile złożyły w tymże kraju pracę, podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia brackiego, dopóki nie podejmą takiej pracy w kraju zamieszkania,

b) osoby, które nabyły w jednym kraju uprawnienia pensyjne w czasie, kiedy w tymże kraju zamieszkiwały i przed wygaśnięciem tych uprawnień przeniosły się w obszar drugiego kraju, dopóki nie podejmą w drugim kraju pracy, podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia brackiego.

2. O ile i dopóki nie zachodzą warunki następujących §§ 4 i 5, należy w wypadkach, gdy są nabyte uprawnienia pensyjne w obu krajach, płacić uznaniówki do bractw górniczych obu krajów.

§ 4.

Wolne od opłaty uznaniówek są osoby, które po wystąpieniu z obowiązkowego brackiego ubezpieczenia pensyjnego jednego kraju przed wygaśnięciem uprawnień pensyjnych, nabytych w tymże kraju, podejmą w drugim kraju pracę, podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia brackiego, dopóki na podstawie takiej pracy podlegają w drugim kraju obowiązkowi ubezpieczenia brackiego.

§ 5.

W następujących wypadkach wystarcza dla utrzymania uprawnień pensyjnych, nabytych w obu krajach, utrzymywanie uprawnień pensyjnych w jednym kraju:

a) osoby, które były ubezpieczone w byłym Oberschleisischer Knappschaftsverein i na podstawie art. 12 układu polsko-niemieckiego o podziale tegoż bractwa górniczego z 26 sierpnia 1922 r. stały się członkami Spółki Brackiej a w czasie przed 1 lipca 1922 r. nabyły uprawnienia pensyjne w innych niemieckich bractwach górniczych, nie potrzebują dla utrzymywania tychże uprawnień płacić uznaniówek do odnośnych niemieckich bractw górniczych, dopóki uprawnienia pensyjne, nabyte w Spółce Brackiej, utrzymują według jej przepisów (art. 13 ust. 2 układu polsko-niemieckiego o podziale Oberschleisischer Knappschaftsverein z dnia 28 sierpnia 1922 r.),

b) osoby, które bez własnej winy pozostają bez pracy, potrzebują za czas trwania takiego bezrobocia celem zapewnienia pensyjnych w obu krajach utrzymywać tylko uprawnienia pensyjne w tej instytucji ubezpieczeniowej, w której były ostatnio ubezpieczone.

§ 6.

Osoby, których uprawnienia pensyjne wskutek ponownego podjęcia pracy, podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia brackiego, odżyły w czasie przed 31 grudnia 1923 r., podlegają, o ile chodzi o utrzymywanie takich uprawnień, postanowieniom niniejszego układu.

§ 7.

1. Spółka Bracka zobowiązuje się uznaniówki, należne za czas od 1 lipca do 31 grudnia 1932 r. niemieckim bractwom górniczym od ubezpieczonych, zamieszkałych w Polsce, wyłożyć za odnośne osoby i wpłacić do Bractwa Górniczego Rzeszy w wysokości, ustalonej w ustępie 2, przy czym wyraźnie zastrzega sobie prawo ściągnięcia wyłożonych kwot od obowiązanych, bądź bezpośrednio, bądź drogą potrącenia z należnych świadczeń pensyjnych.

2. Strony są zgodne, że różnica uznaniówek, płatnych za czas od 1 lipca do 31 grudnia 1932 r., wynosi na korzyść Bractwa Górniczego Rzeszy kwotę 60 000 mk. Kwota ta będzie w wykonaniu ust. 1 przekazana w trzech równych ratach 1 października, 1 listopada i 1 grudnia 1932 r. Bractwu Górniczemu Rzeszy również na wypadek, gdy zawarta między Rzeczpospolitą Polską i Rzeszą Niemiecką umowa o ubezpieczeniu społecznym z 11 czerwca 1931 r., do-

tychczas nieratyfikowania przez Rzeszę Niemiecką, wejdzie w życie.

3. Na skutek powyższego uregulowania uważa się uznaniówki, należne Spółce Brackiej za czas od 1 lipca do 31 grudnia 1932 r. od ubezpieczonych, zamieszkałych w Niemczech, za uiszczone.

§ 8.

Od 1 stycznia 1933 r. począwszy ubezpieczeni winni sami i bezpośrednio płacić uznaniówki, i to:

a) dla Spółki Brackiej w Postscheckamt Breslau nr. 63772 na konto Kasa Spółki Brackiej w Tarnowskie Góry;

b) dla niemieckich bractw górniczych — za wyjątkiem Ruhrknappschaft — w Pocztowej Kasie Oszczędności Katowice nr. 304484 na konto Oberschleisische Knappschaft, Bezirksknappschaft der Reichsknappschaft in Berlin-Wilmersdorf; dla Ruhrknappschaft w Deutsche Bank und Diskonto-Gesellschaft, Oddział w Katowicach, na konto filji tegoż Banku w Bochum na korzyść Ruhrknappschaft.

Wpłacający uznaniówki powinni przetem podać swój dokładny adres, imię i nazwisko jako też datę urodzenia.

§ 9.

Uznaniówki, wpłacone przez omyłkę do niewłaściwego bractwa górniczego, powinno bractwo to przekazać do właściwego bractwa.

§ 10.

Układ niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia go przez Zarządy Spółki Brackiej i Bractwa Górniczego Rzeszy. Układ traci moc obowiązującą z chwilą, gdy poruszone w nim kwestje zostaną uregulowane umową międzynarodową.

Podając powyższy układ do wiadomości wszystkich byłych członków niemieckich Bractw Górniczych wyjaśniamy, że układ odnosi się zasadniczo tylko do takich byłych członków tychże Bractw, którzy w dniu 10 stycznia 1920 r., t. j. w dniu wejścia w życie Traktatu Wersalskiego, wzgl. w dniu przesiedlenia się do Polski, o ile przesiedlenie się nastąpiło po 10 stycznia 1920 r., byli jeszcze w posiadaniu ekspektatyw niemieckich. Do osób, które w chwili podziału byłego Oberschleisischer Knappschaftsverein mieszkały na górnośląskim obszarze plebiscytowym, powyższy układ ma zastosowanie tylko wówczas, jeżeli osoby te w dniu 15 czerwca 1922 r. były jeszcze w posiadaniu ekspektatyw niemieckich.

Dla wszystkich byłych członków niemieckich Bractw Górniczych, do których w myśl powyższego wyjaśnienia układ ma zastosowanie, obowiązują następujące przepisy:

1. Za czas do 30 czerwca 1933 r. uznaniówek do bractw niemieckich płacić nie potrzeba.
2. Od 1 lipca 1932 r. istnieje obowiązek płacenia uznaniówek dla wszystkich, którzy po myśli układu nie są z tego obowiązku zwolnieni, z tem, że za drugie półrocze 1932 r. płacić należy

uznaniówki w wysokości 3 marek niem. = 6,40 zł do Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach, która za ten czas uznaniówki, należne bractwom niemieckim, wyłożyła.

Bezrobotni, którzy ostatnio byli ubezpieczeni w Spółce Brackiej i tem samem po myśli § 5 lit. b. układu powinni płacić uznaniówki do Spółki Brackiej, są na podstawie § 58 ust. 2 lit. a. nowego statutu Spółki Brackiej na czas trwania bezrobocia wolni od opłaty uznaniówek wogóle.

Wzywamy wszystkich zobowiązanych w myśl powyższego do płacenia uznaniówek, by w wysokości 6.40 zł przekazali najpóźniej do 31 marca 1933 r. do kasy Spółki Brackiej na jej konto w PKO. nr. 300827. W przeciwnym razie Spółka Bracka musiałaby ściągnąć tę kwotę drogą sądową, przez co powstałyby zainteresowanym tylko niepotrzebne koszty.

Za czas od 1 stycznia 1933 r. winni zainteresowani płacić uznaniówki bezpośrednio do miejsca, wskazanego w § 8 układu. Pierwsza zapłata uznaniówek winna nastąpić najpóźniej w grudniu 1933 r.

Tarnowskie Góry, dnia 3-go paździer-nika 1932 r.

Administracja Spółki Brackiej

(—) Dr. Potyka.

Berlin-Wilmersdorf, dnia 1-go paździer-nika 1932 r.

(—) Heimann (—) Wissmann

Tarnowskie Góry, dnia 30 stycznia 1933 r.

Dyrekcja Spółki Brackiej

(—) Dr. Potyka.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

P. P. Burmistrze i Sołtysi winni otrzymawszy egzemplarz obwieszczenia wywieścić na widocznym i dla publiczności dostępnym miejscu.

Rawicz, dnia 3 marca 1933

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos.

Nr. T. 5/4

59.

Wolne miejsca

w PUPP. Ekspozytura w Lesznie

1 kierownik samodzielny do fabryki guzików, 10 robotników obeznanych z wyrobem artykułów gumowych chirurgicznych oraz higienicznych, 1 ślusarz do narzędzi (sznicarza), 1 ogrodnik samotny, 2 chłopaków do bydła, 1 kucharka-gospodyni na majątek.

PP. pracodawcom zwraca się uwagę na obowiązek zgłaszania wolnych miejsc do PUPP. w Lesznie.

Rawicz, dnia 1 marca 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. P. 10/6.